

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

P ante OR

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Atq; ipsi p̄lia miscet aggerib; m̄coro; p̄ mu-
ro; cuius vocabuli etymologiā Var. de lin-
gualat. etiā tradidit. & Livi⁹ lib. i. Pom̄eritū
affirmās locū esse ad muros intra v̄ extra vbi
edificare nō licet. Alij dicunt pom̄eritū id solū
appellari: qđ inhabitat extra m̄enia: siue int⁹
siue post m̄enia: qđ tetigisse videt. Luca. cum
ait lib. i. Lōga p̄ extremos pom̄eria cingere fi-
nes. Iuue. Et salib; vehemēs intra pom̄eria na-
tis. Pom̄eritū locus est pomis p̄stitus. Sta. Quid
bifera Alcinoi laudē pomaria regis. Mar. Nō
mea massyllus seruat pomaria serpēs. Proper.
Nec mea phages æquāt pomaria siluas. Ovi.
lib. Metamor. iij. Id metuens solidis pomaria
clauferat Athlas. Moenibus. Pom̄eritū itē dici
potest pomorum repositoriū

P ante ON

Pondo. Regre in dictōe pondus

Pōdus huius ris. & pondo indeclinabile in vno
p̄cato accipi p̄t: qđ est Phocas p̄falis tm̄ nu.
esse tradiderit: singlari tm̄ nu. cōperit. Vñ Co-
lumella ait. Pōdo librā & qđ drantē obijci oport-
tere. Pōdo em̄ p̄ eo qđ ē pōd⁹ posuit. Inde dua
pōdo cū a an p: & trepōdo cū e teste Quint. li.
i. in hęc v̄ba dicēte. Quid qđdam singula p̄-
culdubio vitiosa sunt iūcta sine rēphensione di-
cunt. Nā duopondo & triapōdo barbarismi
sūt. ar duapōdo & trepōdo ad nostrā vsq; æta-
tem ab oib; dictū est: & recte dici Messala cō-
firmat. Nōnunq; etiā p̄ numero pond⁹ ponit:
teste Marcel. Varronē inducēte dicentē li. de vi-
ta patrū. iij. E gr̄cia alias in villas cōportasse
magū pond⁹ artificū. Sili modo dicim⁹ tercē-
tū: & adiectiue trecēti: nō tercenti. Virgi. Ter-
centum niuei tondet dumeta iuueni. Mar. Di-
cebatq; suis hæc tm̄ deesse trecētis

Pono nis facit in p̄to posui & posui: teste Prisci.
Vñ Apul. in. i. Hermagoræ. Quē iucundū ēē
nobis aiaduertat cū apposuerūt. Plau. in vitu-
laria. Nūc vt apud lēquestrū vitulū posuim⁹.
Pons hui⁹ tis: notā habet scationē. Pontus cū t
exili fœ. gñis: insula est. de qđ Vir. Virofacq; pō-
tus castorea. Mascu. aut gñis pōtus id mare ap-
pellat: qđ a palude Meotidis vsq; in Tenedū
p̄tendit. neq; ab eo qđ est pontum descēdit: vt
cū Catho. Vgu. somniauit. Nā Pōtus. puincia
a ponto rege cognōiata est. Pontus vero mare
απορτιζω: qđ est mergo descēdit. vel a πo-
pos qđ est labor: quia sit laboribus plenus

Pontus. Require in dictōe pons

Popellus. Require in dictōe populus.

Populeus. Ibidē

Populn⁹. Ibidē

Populonia. Require in dictōe populonium.

Populoniū: p̄mōtoriū est Tusciæ: teste Pro. Po-
pulonīa: vrbs ē Tusciæ: vt idē Pro. oñ dir. de qđ
Vir. gnei. x. Sexcētos illi dederat populōia mī

Populo las. & populus depo. in vsu habēt. qđ
tm̄ Proby tradidit esse cōe. Vir. geor. i. Populat
q; ingētē farris aceruū. Idē li. ænei. iij. Quom
populat hyemis m̄ores tectoz reponūt. Idē
li. ænei. xij. Quisq; sūt populat⁹ iter. Nōnunq;
& in bonā p̄tē p̄lo sumit. vñ Pacu. ait. Atq;
ita vt p̄meruit pat̄ mihi patriā populauit meā
.i. amorē p̄p̄i p̄ciliauit: vt p̄be Marcel. inter p̄-
Populus. Reg. in dic. populo.

Populus sing. nu. vni⁹ multitudinē ciuitatē fecit
p̄fali aut nu. populi vrbes designant: teste Ser.
Vir. li. gnei. i. Hinc populū late regē. Idē in eo-
dē. Littoraq; & latos populos. & format p̄ di-
minutionē popellus. Perlius. Ante diē blando
caudā iactare popello. Idē. Ardoreasq; popel-
lo largior. Populus p̄ arbore fœ. gñis est: s; &
mas. veteres p̄ulere: vt Caper testat & Proby.
& primā p̄ducit syl. Vir. in Buco. Hic cādida
populus antro iminet. Sunt aut populoz tria
gñā: vt scribit Plī. alba: nigra: & qđ Lybica vo-
cant. Inde fit p̄ materiato Populnus & popu-
leus. Plau. in Cassina. Mum istæ aut populna
fors: aut abiegna ē tua. Vir. i. geor. Qualis po-
pulea merēs Philomela sub vmbra. Stati⁹. li.
thē. ix. Cespitē populeo p̄mēdat spicula trūco

P ante OR

Porca. Require in dictōe porcus

Porcella. Ibidē

Porcellus. Ibidē

Porcular. Ibidē.

Porcul⁹. Ibidē

Porcus & porca format diminutiue porcul⁹ &
porcellus. porcula & porcella: teste Pōpe. in di-
ctōe arcæ. Porca itē i agris: eo qđ frumētū por-
rigat dicta est: auctore Var. li. reg. rusti. i. Arve-
ro Pōpe. Porcæ (ingr) in agris dictæ sūt: qđ por-
ceant. i. phibeāt aquā frumētis nocere. Idē sen-
sit Accius: cū referēte Nonio dixit. Porcæ sunt
signa sulcorū: qđ vel vltra se iaci semina phibeāt.
Porcere em̄ (vt p̄git) phibere sapius legimus.
Porri cū duplicato r in sing. nu. neutri gñis est.
in p̄fali v̄o masc. testib; Diome: Donato: Pro-
bo: Phoca. Mar. Mittit p̄cipuos nemoralis ari-
cia porros. Vgutio dicit: qđ etiam p̄fali nume.
facit hęc porra: quod tamē nūq; lectum est.

Porta auctore Ser. om̄is vocat exitus qđ aliqd i
portari vel exportari p̄t: et format diminutiue
portulla & portella. Portus huius portus vel
porti q̄rta & secūda decli. veteres p̄ulere. Vñ
Turpil. referēte Marcel. ait in Demetrio. Cum
essent circūuētī vētis: in certo itinere porti indi-

Portella. Reg. in dic. porta.

(gentes.

Portitor & qđ portat & qđ portat: teste sup. lib.
vi. ænei. Seruio dici p̄t. Sta. li. Thæ. i. Languet
hiperboreæ glacialis portitor vrsæ. Vir. li. p̄-
fato. Portitor ille charon.

Porthmē cū th aspiratō & eus diph. scribit: ne-
q; ex eo qđ est portus: & meo meas cōponit: vt
Oij

cū Catho. ridiculus somniauit Vgu. sed grecū
magis est vocabulū a πορθητός: qd est freitū
deriuatū. vnde actm grecū protulit. Luue. cum
dixit sary. iij. Tetrūq; nouici⁹ horret. Porth/
mea. idest portus fieri portitorem
Portula. Reg. in dic. porta.
Portus. Require ibidem.

Possetur. Require in dictione potestur.
Positus hui⁹ positus. & hęc positio dici p̄t. Qui.
in Fastis. Terra trib⁹ scopulis vastū pcurrit in
æquor. Trinacris: a positi nomē adepta loci.
Positio. Regre in dictōe positus
Postica. Require i dic. posticum

Posticū ostium dī in posteriori pte ædific. & p/
ducit sū syl. Hora. in epist. Atria seruanti postū
eo falle clientē. Vgu. dicit posse declinari b po/
sticū. sed mēdosum est qd affert exēplū. Cōpe/
rit etiā postic⁹ ca cū: sū syl. pari mō. pducta. et
si Vgu. correptā esse tradiderit. Persi⁹. Occipiti
cæco posticæ occurrite sannæ. Auso. Pueris
veneris postico vulnere fossor. Postica vt seri/
bit Fest⁹: q post nos sū: q y o antica dicunt: &
sinistrā posticā: dextrā anticā vocam⁹. sic ea cæ/
li pars: q ad septentrionē est: postica. q y o ad me/
ridiē sole illustrat antica noia ē. Itē linea i agris
diuidēdis ab oriēte ad occasum spectās post ca
Postic⁹. Reg. in dic. posticū. (appellat. hęc ille

P ante OT

Poteratur. Require in dictione potestur

Poteste. Require in dictōe potestur

Potestur p pot: poterat. p poterat. posse p pos/
set. potesse p posse ant q protulerūt: test b Dio/
me. & Noni. Pacuui⁹. Si q potestur inuestigari
via. Enni⁹. Nec retrahi potestur iperis. Lucre.
li. ij. Qd tñ expleri nulla rōne potestur. Coel⁹
annaliū. i. Cur sine piculo bellū geti poterat.
Claudi. qdri. li. i. Cū nō posset decerni veri⁹ pu/
tare victoria esse. Lucreti⁹ lib. præfaro. Quod
si forte aliquis credit grauiora potesse

Potior teris tertia. & potior tiris q̄ta piug. dedi/
nari p̄t: teste Prif. Vir. li. gnei. iij. Vi potiri: quid
nō mortalia pectora cogis. Auri sacra fames.
Qui. in Fastis. Mars videt hanc: visamq; cupit:
ponitq; cupita. Lucil. lib. v. Deficit alma ceres:
nec plebes pane poti⁹. Et licet Prif. dicat: q a q̄r/
ta piug. infinitū legi⁹. b est potiri. Cōperit tñ a
tertia infinitū poti: teste Marcel. q & Pacuui. re/
fert dixisse. Adhuc sceptriū patiunt poti: qd ver/
bū tā actō q grō & abltō iungi p̄t. et si Alexan/
der cū abltō tñ p̄strui tradat: dicēs. Dignor cū
potior: fūgor: vescor: fruor: vtor. Et careo: iun/
go: casu immodo sexto. gneia dignior: fūgor
fruor. de gbo disseruim⁹. Vtor & vescor: de q/
bus suis locis videbim⁹: tā actm q abltm expo/
stulār. Cice. ad Lentu. Qd hi q potiunt rez p/
staturivident. Terē. i Adel. Patria poti⁹ cōmo

da & cōe ybum esse videt. Ouidi. Met. x. Nec
sum potiēda nisi inquit. Dicta prius cursu.
Potis pote adiectm est: testib⁹ Donato in Teren.
& Prif. tractatu de adverbio. & li. vi. Vñ Persi/
us ait. Qui potevis dicā nugaris cū tibi calue. i.
qūo possibile. At y o Lucil. substantiū protulit:
cū dixit li. v. Cōturbare aīam potis est quod/
cunq; adorit. Nam si adiectm faceret pote: di/
xisset: non potis. q autem neutro cōiunxit: hoc
& in multis alijs fieri cōsuevit.

Poto potas: facit in p̄terito potui & potus sum
teste Priscia. Teren. in Ecyra. Quod magis cū
virgine vna adulescēs cubuerit plus potus.

P ante RA

Prandeo prandes facit in p̄terito prandi & pran/
sus sum: teste Prisciano.

Prandium a græco trahitur: auctore Pompeio.

P ante Ræ

Præcoquus. Require in dictione Præcox
Præcox grō p̄coctis: triū gener⁹ cū æ diph. & p/
coquus: p̄coqua: p̄coquū in vna fcatōe dici p̄t
Enni⁹ annali. vi. Præcox pugna est. Lucil. li. iij.
Aspera atq; p̄cox est fuga. Neuius. Huic puel/
lę p̄cox libido ē. Mar. V lia maternis fueram⁹
p̄coqua ramis. i. imatura vel añ tēpus matura

Prædo. Require in dictōe prædor.

Prædor daris cū æ diph. depo. est ybū. qd tamē
Probus tradit esse cōe. & actiū passiuūq; p̄t
lit Hiero. in Esaiā in initio capi. xxxij. ait. Veli/
q prædaris: nōne & ipse p̄daberis. et Grego. in
Homel. de yginib⁹: Dē p̄dari ingt desiderat: q
thesaur⁹ publicæ in via portat. veteres tñ teste
Prif. etiā prædo das protulere. qd & Hiero. vsur/
pauit: cū in ludich cap. ij. dixit. Prædauitq; oēs
filios tarsis. Et paulopost. Et p̄dauit oēm locu
plerationē eoz. Ioseph⁹ li. antiq̄ratū. xij. c. xix.
Gazeis irat⁹: quū Ptolemæū auxiliatorē cōuo/
cassent: ciuitatē obsedit: puinciāq; ipos dep̄da
Præhēdo & prædo dici p̄t. & facit in p̄tō (uit.
p̄hendi siue p̄didi: teste Prif. dicēte etiā Luca. Il/
la tā nixu q præderat hæ sit. sed & p̄didi for/
mar p̄teritū aucte diui Hiero. hois: vt opinor:
q fuit Lucan⁹ cū Prif. doctōris: q i Ioāne. c. vi.
sic ait. Et ascēderūt in nauim: & illa nocte nihil
p̄diderūt. Et paulopost. Afferte de piscib⁹ q̄s
p̄didistis nūc. & forte Luca. p̄ syncopā prede/
rat p̄p̄diderat protulit. Sicut p̄ v̄didisti Mar.
v̄didisti dixit. Ait em. v̄didisti Labiane tres agel/
los. Emisti Labiane tres cingdos. tñ et p̄didi/
sti protulit Sta. fil. i. dicēs. Cœptiq; labor⁹ v̄di/
Prglio. Reg. in dic. p̄rior. (si portus

Prælior præliaris cū æ diph. depo. est verbum.
Sed & prælio prælias veteres protulerūt: teste
Martia. q & Ennium refert dixisse in Achillei.
Ita mortales inter sese pugnant: præliant.

Prælium. Require in dictione prælum